

Adi Smolar, Kompleksomanija

Na smrt sem se prestrau,
ko prvi sem spoznal,
da dolga suha prekla iz otroka sem nastal.
In da moj velik nos bolj krivo se dri,
in frizura moja vse povprek tri.
Madonca, saj sem gri
kot zvonar v Notre Dame,
me nobena enska marala ne bo!
Pa sem zastokal:

O, mama, kaj naj nardim,
o, mama, kaj naj nardim,
mama mama mama mama
o, mama, kaj naj nardim,
kako le kompleksov se znebim?!

Prijatelj mi je djal:
je s tabo v redu vse in prav.
Poglej ta peh, ki name se z leti je nabral,
in plea mi ratuje, se preve znojim,
ko je najmanj treba, pa na vso mo zardim.
Madonca, saj sem gri
kot zvonar v Notre Dame,
me nobena enska marala ne bo!
Pa sva oba zastokala:

O, mama, kaj naj nardim,
o, mama, kaj naj nardim,
mama mama mama mama
o, mama, kaj naj nardim,
kako le kompleksov se znebim?!

Prisedu je prijatelj, je dejal:
ist v redu sta oba,
poglejta raje mene, mene revea.
Uesa mi trlijo, zobje vsi krivi so,
najhuj pa je, da spadam med pigmejsko nacijo.
Madonca, saj sem gri
kot zvonar v Notre Dame,
me nobena enska marala ne bo!
Pa smo vsi trije zastokali:

O, mama, kaj naj nardim,
o, mama, kaj naj nardim,
mama mama mama mama
o, mama, kaj naj nardim,
kako le kompleksov se znebim?!

Tri ure smo ga pili,
vsak v mrane misli ujet,
potem pa smo poasi k sebi prili spet.
Opazoval smo enske, to bil je ele hec,
a veste, na konc koncev je lutno biti dedc.
enske so e slabe, ist vsaki kaj fali,
se bo za vsacga nala kakna,
lahko smo brez skrbi!
Takrat so pa enske zastokale:

O, mama, kaj naj nardim,
o, mama, kaj naj nardim,
mama mama mama mama
o, mama, kaj naj nardim,
kako le kompleksov se znebim?!
Kako le kompleksov se znebim?!

